

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az Isépy Ügyvédi Iroda (..... ügyintéző: Mydloné dr. Isépy Eszter ügyvéd) által képviselt **Rádió Zrt.** felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi április hó 23. napján kelt 23.K.31.776/2007/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2008. évi november hó 19. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és az alperes 778/2007. (III.28.) számú határozatát hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (azaz negyvenezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

A kereseti és a fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a 778/2007. (III.28.) számú határozatában megállapította, hogy a felperes 2007. január 22-én az által, hogy a, illetve a című műsorszámban „a közvetítés” a Melbourne-i teniszbajnokságról sport hírt közvetített támogatással, megsértette a Rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 25.§-ában foglaltakat, ezért az Rttv. 112.§ (1)

bekezdés a) pontja alapján felhívta a felperest a sérelmezett magatartás megszüntetésére.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét, melyben a jogsértés elkövetését vitatta, nem találta alaposnak, ezért elutasította. A sporteseményekkel kapcsolatos 489/1998. számú alperesi határozatnak nem tulajdonított kötőerőt, míg az Rttv. 25.§-ának b) pontjára tekintettel akképpen foglalt állást, hogy sporteseményekről történő közvetítés nem minősül kulturális eseménynek. Nincs olyan jogszabályhely, amely az Rttv. 25.§-a tekintetében megalapozná a közszolgálati műsorszolgáltatásban és a közműsor szolgáltatásában a sporteseményről történő, az azt bemutató, illetőleg közvetítő műsorszám támogathatóságát. Megállapította, hogy a felperes az alkalmazott szankció mértékét nem támadta, e vonatkozásban az elsőfokú bíróság osztotta az alperesi határozatban foglaltakat.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes az ítélet megváltoztatását, kereseti kérelmének helyt adását, az alperes határozatának a megváltoztatását és a jogsértés mellőzését kérte. Álláspontja szerint az alperes tévesen állapította meg, illetve értékelte az elhangzottakat, annak időtartamára tekintettel sporthírként és nem közvetítésként, míg az elsőfokú bíróság ezt meghaladóan - ellentétben az ORTT 489/1998. számú határozatával - arra az álláspontra helyezkedett, hogy a sport és a kultúra fogalmi köre egymásra nem vonatkoztatható az olimpiai sportágak viszonyrendszerében sem.

A felperesi álláspont szerint úgy az alperes, mint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a műsorszámban elhangzottakat, valamint az alkalmazható jogszabályt, ugyanis az Rttv. 25.§-a semmilyen előírást nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy egy kulturális eseményt hogyan kell bemutatni és milyen terjedelemben. A kifogás tárgyává tett műsorban a riporter a helyszínről Melbourne-ből jelentkezett, az eseményről megfelelően közvetített, bejelentkezéséből az esemény megismerhető volt és lehetővé tette az esemény követését is. Ezen túlmenően támogathatónak kell lennie egy világbajnokság összes közvetítésének is, mert minden ilyen jellegű torna, EB., VB., vagy Olimpia önmagában sportesemény a kezdetétől a végéig. Ezt jelzi az egységes (pl. úszó és vízilabda VB) összefoglaló nevük is. A sportrádiózás itthon és külföldön egyaránt a Sportösszefoglalók irányába halad, amelyek az eseményeket komplexen képesek visszaadni, megvalósítva egyben azt a követelményt is, miszerint az eseménynek megismerhetőnek és időben követhetőnek kell lennie. Az alperes által kifogásolt műsorszám amennyiben sporthír lett volna és nem tudósítás (közvetítés) akkor azt a stúdióban ülő sportszerkesztő olvasta volna be a többi sporthírral egyetemben. A sportszerkesztőség jó néhány világversenyt közvetített, dolgozott fel, így a múltban és a XXI. századi rádiózási szokásoknak megfelelően a jövőben is erre készül. Amennyiben az ilyen típusú közvetítések nem szponzorálhatók, az teljességgel ellehetetlenítené a rádió munkáját, nem tudna megfelelni a jogszabályban előírtaknak.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az ítélet helyes érdemi és jogi megállapításokat tartalmaz, míg a felperes fellebbezésében nem adott elő sem olyan új tény, sem olyan új bizonyítékot, amely alapján az elsőfokú bíróság ítélete megváltoztatható lenne. Az Rttv. 25.§-ának a szövegéből megállapítható, hogy a kulturális események közvetítése, illetve bemutatása támogatható. Kulturális eseménynek az az esemény minősíthető, amelyik nem a bemutatás, illetve közvetítés által válik eseménnyé, hanem ettől függetlenül is létezik (színházi előadás, koncert közvetítése, kiállítás bemutatása...stb.). Az alperes a felperesi állásponttal szemben kifejtette, hogy sportközvetítés akkor valósul meg, ha a teniszverseny, vagy több mérkőzését, illetve azok részleteit hosszabb terjedelemben, műsorszám keretében közvetíti a műsorszolgáltató, mely alapján nem csupán a verseny eredményeit, hanem a verseny történéseit, eseményeit is megismerheti a hallgató. A vitatott esetekben a műsorszolgáltató részéről kizárólag a verseny időbeli követése valósult meg, és a bejelentkezések rövid terjedelme miatt nem történt valódi sportközvetítés.

A felperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem keretein túlterjeszkedve a felek által nem vitatott kérdésben, miszerint a sportesemény nem kulturális esemény téves álláspontot alakított ki, döntése és indokolása megalapozatlan.

A perben az volt eldöntendő kérdés, hogy az elhangzott műsorszám sport hírnek, vagy sporteseménynek minősül, és ennek függvényében támogatható-e vagy sem. E kérdés kapcsán a másodfokú bíróság kiemeli, hogy az Rttv. a közszolgálati és a köz-műsorszolgáltatásban általában tiltja a műsorszámok támogatását. Az Rttv. 25.§ a/-d/ pontjaiban kifejezetten meghatározza azokat a műsorszámokat, amelyek támogathatók, ezért a műsorszámok minősítése eseteiktől függően jogalkalmazói feladat.

Az Rttv. 25.§ b/ és d/ pontjai szerint támogathatók a művészeti és kulturális eseményeket bemutató, közvetítő műsorszámok, illetve az életkoruk, testi, szellemi, vagy lelki állapotuk, társadalmi körülményeik következtében súlyosan hátrányos helyzetben levő csoportok számára készített műsorszámok.

A kulturális esemény a kulturális értéket közvetítő egyedi alkalom, történés. Ilyen egyedi alkalomnak, azaz időbeli korlátok nélkül kulturális eseménynek tekinthető a Melbourneból közvetített teniszverseny összefoglalása, melyhez támogatást a felperes igénybe vehetett, ezért jogszabályt nem sértett.

Mindezekre tekintettel a felperes terhére az Rttv. 25.§-ának megsértését megállapítani nem lehetett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Polgári perrendtartásról szóló 1952 évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253.§-ának (2) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a Pp. 339.§-ának (1) bekezdése alapján az alperes határozatát hatályon kívül helyezte.

Az első- és másodfokú eljárásban a felperes felmerült költségének a megfizetésére a másodfokú bíróság a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, míg az alperes személyes illetékmentessége folytán a kereseti és fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. évi november hó 19. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Losonczy Erzsébet s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül: